

POSTANOWIENIE

Dnia 6 lipca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Janusz Niczyporuk

w sprawie ze skargi M. J.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Katowicach w sprawie o sygn.

I ACa 1082/22,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 6 lipca 2023 r.,

- 1. odrzuca skargę;**
- 2. umarza postępowanie w przedmiocie wniosku o zwolnienie
od kosztów sądowych.**

[D.Z.]

UZASADNIENIE

Pismem z 28 marca 2023 r. M. J. (dalej: „Skarżący”), reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika – adw. A. N., złożył skargę na przewlekłość postępowania prowadzonego przed Sądem Apelacyjnym w Katowicach w sprawie o sygn. akt I ACa 1082/22, wnosząc o „stwierdzenie przewlekłości postępowania oraz zasądzenie od organu na rzecz strony kwoty 6000 zł tytułem przewlekłości postępowania oraz kosztów zastępstwa prawnego w niniejszym postępowaniu i kosztów skargi przypadku ich poniesienia” (s. 1 skargi, pisownia oryginalna). Jednocześnie skarżący wniósł o zwolnienie od kosztów sądowych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2018, poz. 75 ze zm., dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość”), skarga powinna (...) zawierać: 1) żądanie stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie, której skarga dotyczy; 2) przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie. Na mocy art. 9 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość, skargę niespełniającą wymagań przewidzianych w art. 6 ust. 2 sąd właściwy do jej rozpoznania odrzuca bez wzywania do uzupełnienia braków.

W niniejszej sprawie należało zastosować art. 9 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość, albowiem Skarżący w istocie nie wykazał na czym miałyby polegać przewlekłość postępowania prowadzonego przed Sądem Apelacyjnym w Katowicach. Trudno uznać za przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie zaprezentowanie chaotycznych wywodów dotyczących m.in. pierwszeństwa prawa Unii Europejskiej przed prawem polskim czy „instancyjności i zaskarżalności”. Skarżący nie odnosi się do konkretnego postępowania, w którym dopatruje się przewlekłości procedowania. Rozpatrywana skarga ma charakter szablonowy i jest powieleniem wielu innych – całkowicie niezasadnych – środków zaskarżenia wywiedzionych przez M. J.. Taka postawa Skarżącego nie zasługuje na ochronę prawną, zwłaszcza, że analiza akt sprawy przekonuje, że Sąd Apelacyjny w Katowicach nie działa w sprawie przewlekłe i to pomimo obstrukcji procesowej, którą stosuje Skarżący. Niniejsza skarga, jako niedopuszczalna, podlega więc odrzuceniu *a limine*.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy, na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c., art. 9 ust. 1 i 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość, orzekł jak w sentencji.

Z uwagi na odrzucenie skargi bezprzedmiotowe stało się rozpoznawanie wniosku o zwolnienie skarżącego od kosztów sądowych.

[D.Z.]

[t.n]